

N:o 50.

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1900 kl. 12 midd.

Memorial, med föranledande af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande lagutskottets utlåtande n:o 47, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande tillägg till förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, samt till lag om ändrad lydelse af 19 kap. 13, 14 och 21 §§ strafflagen, dels Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag med vissa bestämmelser om elektriska ledningar, dels ock en i anledning af nämnda propositioner väckt motion.

I utlåtande, n:o 47, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition n:o 22, med förslag till lag, innefattande tillägg till förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, samt till lag om ändrad lydelse af 19 kap. 13, 14 och 21 §§ strafflagen, dels Kongl. Maj:ts proposition, n:o 46, med förslag till lag med vissa bestämmelser om elektriska ledningar, dels ock en i anledning af nämnda propositioner inom Andra Kammaren af herr Lindhagen väckt motion, n:o 167, hemställde lagutskottet, att Riksdagen, med afslag å herr Lindhagens förvarande motion, ville *dels* under förklarande, att Kongl. Maj:ts proposition n:o 46 icke kunde i oförändradt skick godkännas, för sin del antaga lag med vissa bestämmelser om elektriska ledningar, af den lydelse utskottets utlåtande utvisade, *dels ock* bifalla de i Kongl. Maj:ts proposition n:o 22

Bih. till Riksd. Prot. 1900. 7 Saml. 41 Häft. (N:o 50).

framlagda förslag till lag, innefattande tillägg till förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, och till lag om ändrad lydelse af 19 kap. 13, 14 och 21 §§ strafflagen.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren bifallit denna utskottets hemställan, hvaremot Andra Kammaren afslagit dels förslaget till lag med vissa bestämmelser om elektriska ledningar, dels ock 1 § af förslaget till lag, innefattande tillägg till förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, och i stället beslutit att med anledning af herr Lindhagens motion i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t efter förnyadt öfvervägande af frågorna rörande koncession och expropriationsrätt för elektriska starkströmledningar snarast möjligt låta utarbета och för Riksdagen framlägga nytt förslag till lagstiftning i ämnet. Förslaget till lag om ändrad lydelse af 19 kap. 13, 14 och 21 §§ strafflagen har äfven af Andra Kammaren oförändradt godkänts, liksom ock, med den af afslaget å 1 § föranledda ändring i nummerbeteckningen, 2 och 3 §§ af förslaget till lag, innefattande tillägg till expropriationsförordningen. Äfven öfvergångsstadgandet, ingressen och rubriken af sistnämnda lagförslag hafva vunnit Andra Kammarens bifall.

Kamrarnes beslut äro alltså sammanställande i fråga om det framlagda lagförslaget om ändringar i 19 kap. strafflagen äfvensom med undantag af 1 § och nummerbeteckningen å öfriga paragrafer, beträffande lagförslaget om tillägg till expropriationsförordningen.

Skiljaktigheten emellan kamrarnes beslut gäller koncession och expropriationsrätt för elektriska ledningar. Båda kamrarnes beslut häntyda emellertid äfven i fråga om dessa ämnen på ett samstämmigt intresse att lagstiftning på nämnda område snarast möjligt kommer till stånd, äfven om enighet emellan kamrarna för närvarande ej kunnat vinnas rörande formen och det närmare innehållet af ifrågavarande lagstiftning.

Utskottet har vid sådant förhållande ansett sammanjemkning mellan kamrarnes skiljaktiga beslut lämpligen kunna åvägbringas sålunda, att kamrarna, med antagande af lagar i de delar, hvori kamrarnes beslut sammanstämman, beslöte aflåtande af en skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan, att nytt förslag till lag angående koncession och expropriationsrätt för elektriska ledningar snarast möjligt blefve för Riksdagen framlagdt.

Utskottet hemställer alltså,

dels att kamrarna måtte förklara, att Riksdagen, som ansett Kongl. Maj:ts proposition n:o 22 ej kunna i

oförändradt skick godkännas, för sin del antagit följande

1:o) **L a g,**

innefattande tillägg till förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof.

Härigenom stadgas såsom tillägg till förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof:

1 §.

Är vattenledning anlagd för någon orts förseende med dess behof af vatten och har, i följd af belägenheten, genom lofligt bruk af fast egendom, som tillhör enskild man, menighet eller inrättning, uppstått fara för vattenledningens förorenande, eger Konungen föreskrifva sådana förändringar i egendomens bruk, som pröfvas erforderliga till farans undanrödjande; dock njute den, som deraf lider men, ersättning såsom för intrång i nyttjanderätten.

Vill egaren, hellre än att tåla föreskrifven förändring, hvarom i denna § förmäles, afstå hela egendomen eller sådan del deraf, som föreskriften angår, skall den egendom lösas.

2 §.

I fall, som i denna lag afses, skola de angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof gifna föreskrifter ega motsvarande tillämpning.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1901.

och 2:o) **Lag**

om ändrad lydelse af 19 kap. 13, 14 och 21 §§ strafflagen.

Härigenom förordnas, att 19 kap. 13, 14 och 21 §§ strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

13 §.

Hvar som uppsåtligen förstör eller skadar statens elektriska ledning för belysning, för uppvärmning eller för öfverföring af drifkraft, statens telegraf eller telefoninrättning eller någon ledningens eller inrättningens beståndsdel eller tillhörighet, eller dermed vidtager åtgärder, hvarigenom fara för människor eller egendom uppkommer eller ledningens eller inrättningens begagnande hindras eller störes; dömes till fängelse i högst sex månader eller straffarbete i högst två år. Var skadan ringa och kom ej deraf fara för människor eller egendom eller hinder i ledningens eller inrättningens begagnande; må till böter dömas.

14 §.

Hvad i 11, 12 och 13 §§ om statens kanal- eller slussverk, annan sådan vattenbyggnad, jernväg, elektrisk ledning för belysning, för uppvärmning eller för öfverföring af drifkraft, telegraf- eller telefoninrättning är stadgadt, må ock å dylik, af enskilde personer, menigheter eller bolag inrättad anläggning tillämpas, om Konungen förordnat, att sådan anläggning skall lika skydd, som statens, njuta.

21 §.

Den, som ouppsåtligen, genom vårdslöshet, oförsigtighet eller försummelse, är vållande till eldskada å annans egendom eller till förödelse, derå efter ty i 6 § sägs, eller till skeppsbrott, eller till sådan skada eller öfversvämning, som i 11 § nämnd är, eller dertill att

fara uppstått för begagnande af verk, byggnad eller anläggning, som i sist sagda § omförmäles, straffes med fängelse i högst sex månader eller böter.

Är någon, på sätt nu sagdt är, vållande till skada å fyr- eller känningsbåk eller annat sådant tecken, som i 10 § nämndt är; straffes med böter. För dylikt vållande till skada, hinder, uppehåll eller fara, som i 12 eller 13 § omförmäles, eller till skada, som i 15 § sägs, vare bot högst tvåhundra riksdaler.

Hvad i denna § om statens kanal- eller slussverk, annan sådan vattenbyggnad, jernväg, elektrisk ledning för belysning, för uppvärmning eller för öfverföring af drifkraft, telegraf- eller telefoninrättning är stadgadt, må ock å dylik, af enskilde personer, menigheter eller bolag inrättad anläggning tillämpas, om Konungen förordnat, att sådan anläggning skall lika skydd, som statens, njuta.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1901.

dels ock att kamrarne, hvardera med frånträdande af sina beslut beträffande Kongl. Maj:ts proposition n:o 46 äfvensom 1 § af det i Kongl. Maj:ts proposition n:o 22 framlagda förslag till lag, innefattande tillägg till förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, ville besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t snarast möjligt låta utarbета och för Riksdagen framlägga nytt förslag till lagstiftning rörande koncession och expropriationsrätt för elektriska ledningar.

Stockholm den 10 maj 1900.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.
